

Nr 1/2 Vår/sommer 2015

menighetsbladet

ODDERNES & JUSTVIK

...blekner aldri

Gode tall for Oddernes m

Det har blitt skrevet en del om nedgang i Den norske kirke. Men hvordan står det egentlig til? Og det som kanskje interesserer oss mest, er vel det som er nærmest oss – Oddernes menighet.

Den store gleden er konfirmasjonstallene. De har vært stabile og høye i flere år. Et annet høydepunkt er at Oddernes øker gudstjenestebesøket. Samtidig ser vi at antall utmeldte var høyt i fjor. Dette har menighetsbladet skrevet om tidligere – selv om antallet utmeldte nok ikke er så høyt sammenlignet med andre menigheter i Den norske kirke, så opplevde også vi en del utmeldinger i forbindelse med Kirkemøtets vedtak om å ikke åpne for ekteskapsinngåelse for par med samme kjønn. Vi registrerer også at dåpsprosenten har gått ned i forhold til før. Dette er en trend vi ønsker å jobbe aktivt for å snu.

Daglig leder, Thor Erling Holte, er glad i tall. Og utdyper mer enn gjerne:

– I Oddernes var det 102 konfirmanter i år, mens antall døpte i 2000-kullet var 104. Men så har flere konfirmanter blitt døpt, vi har «byttet» noen konfirmanter med Frikirken, og i tillegg har vi noen fra Lund. Likevel kan vi si at vi har tilnærmet lik 100% oppslutning. Og det er veldig bra! Men 2015 er ikke så unormalt i forhold til andre år – Oddernes opplever ikke nedgang når det gjelder konfirmasjon.

Ser vi på døpte i 2014, så kan vi nok dessverre konstatere at dåpsprosenten ikke er slik den en gang var. Per i dag er 88 av barna født i 2014 døpt, der minst en av foreldrene er medlem av Den norske kirke. Totalt antall barn er 120, så det vil si at dåpsprosenten er 73% i 2014, 74% i 2013 og 76% i 2012. Og den skulle vi gjerne sett at var høyere. Når Oddernes kirke opererer med 100 døpte i 2014, så er det jo slik at flere enn de som bor i Oddernes døper sitt barn i kirken, og flere som bor i Oddernes døper barnet sitt i andre kirker. Derfor samsvarer ikke antall døpte i kirken med de som bor i menigheten.

Tallene for Oddernes er forholdsvis stabile, noe som tabellen nedenfor viser. For 2015 ligger det an til å bli en økning i vigslar, og det gleder oss. 55 brudepar har ønsket å si JA i Oddernes kirke dette året.

Mange ønsker å konfirmere seg i Oddernes og Justvik. Her er to av årets konfirmanter, Anders Bjørnholmen Øvensen og Vemund Aasemoen Aardal. Foto: Jo Vegard Aardal

	2014	2013	2012
Medlemmer	8.796	8.686	8.483
Innmeldt	10	8	3
Utmeldt	82	51	27
Døpt	100	106	117
Ekteskap	45	43	49
Forbønnshandling	3	1	1
Gravferder	62	88	73
Konfirmanter	81	103	122
Gudstjenester på søn- og helligdager	109	105	106
Deltakere (høymesser og Thomasmesser)	15.137	14.902	16.065
Gjennomsnittlig antall gudstjenestedeltakere ved hovedgudstj Oddernes (kl 11, konf. og alle på julaften)	198	191	199
Gj.sn. antall deltakere total Oddernes krk	164	142	151
Gudstjenester med nattverd (også inst.)	68	71	57
Nattverdgjester	5.734	5.041	4.062
Barnehage- og skolegudstjenester	5	5	5
Barnehage- og skolegudstj. – deltakere	1.187	1.173	1.030
Kirkeofringer totalt	499.320	536.498	476.087
Ofringer sendt videre	242.802	281.339	261.839
Øvrige gaver, innsamlinger, messe osv	695.641	617.866	405.731
Givertjeneste	488.911	500.481	512.971

Hurra for frivilligheten

Det er ingen overraskelse at det er mange frivillige i sving i løpet av en uke i menigheten. Likevel var det en positiv overraskelse å få tall på det! Hurra for alle de frivillige som driver menigheten framover!

Det frivillige engasjementet i Oddernes menighet er stort. Ved siste opptelling var 301 personer engasjert i en eller flere frivillige, faste oppgaver. Det er alt fra utvalgsmedlemmer, kirkeverter, menighetsbladutdelere, søndagsskolelærere osv. I løpet av en uke i mars var 68 frivillige engasjert med til sammen 182,5 timers frivillig arbeid – tilsvarende 4,9 årsverk.

I samme uken var 768 personer innom Justvik kirke, Oddernes menighetshus og Oddernes kirke i forbindelse med ett eller flere arrangementer. Det sier litt om engasjement og deltakelse. Og på konfirmasjonsgudstjenestene i Oddernes kirke første helg i mai, var hele 1.984 personer med på gudstjenestene.

Tema: "Navnet Jesus blekner aldri"

Det går vel ikke en uke uten at denne salmen synges i menigheten. Ved dåp, konfirmasjon, bryllup og begravelse. I det enkelte hjem, og i felleskapet. Ungdommene synger den stadig – med trommer, nye rytmer og kanskje noen med løftede hender. Salmen synges jevnt og trutt av sprukne stemmer mens rynkede hender kneppes. Når tankene og ordene ikke lenger klarer å møtes slik at det en ønsker å si kommer fram med språk, da er det mange som kan denne sangen krystallklart. Som da de var unge. Som da de sto og sang den sammen med alle de som de nå savner.

Salmen synges når vi feirer gudstjenester. Og da er ofte sangen litt ekstra sterk, for denne salmen kan mange.

I 1995 ble den kåret til «århundrets bedehussang» under bedehussangfestivalen i Ørje. I 1999 kåret TV 2-seerne den til «århundrets salme».

Under redaksjonsmøtet kom det fram at det var bestefaren til David Holme i redaksjonen som skrev sangen. David satt på historien om hvordan salmen ble til. Historien er nedskrevet av hans bestefar, og selv om den er redigert, så bærer historien med seg elementer fra en annen tid, fra en annen kultur. Vi uttrykker oss nok ikke på samme måte i dag.

Da er det forunderlig å merke at samtidig som Welanders forklarende betraktninger om verden, kirken og misjon ikke oppleves helt og fullt relevant i dag, så står salmen seg. Ordene om Jesus tæres ei av tidens tann.

Salmen får fremdeles ungdommer til å reise seg og synges "midt i nattens mørke blinker som et fyrlys Jesu navn". For selv om ungdommene ikke står overfor krig og ødeleggelse slik som den unge Welanders gjorde, så vet de likevel hva nattens mørke er.

Salmen minner oss på om at selv om det er mye vi er uenige om både innad i kirka, og også menigheter imellom, så er vi likevel enige om det viktigste: Han som er selve beveggrunnen for alt vi er og driver med: Jesus.

I dette menighetsbladet lar vi strofer fra salmen være tittel på en del av sakene. Salmen presenteres ikke med strofene i rekkefølge, men hele salmen ligger utover i bladet.

Og noen ganger er det slik. Det er ikke alltid vi har tro og mot til å synges en hel salme. "Navnet Jesus" inneholder store og bekjennende formuleringer. Noen ganger klarer vi ikke mer enn å hviske fram en enkelt strofe.

*Navnet Jesus blekner aldri, tæres ei av tidens tann.
Navnet Jesus det er evig, intet det utslette kan.*

Navnet

David Welander

Født 1896

Død 1967

David Welander, født i Oslo, norsk frelsesoffiser og salmedikter. Gikk Frelsesarmeens krigsskole og tok eksamen der 1916. I Frelsesarmeen hadde Welander hovedsakelig administrative oppgaver, bl.a. som øverste ansvarlig for menighetsarbeidet, som nestkommanderende for Frelsesarmeen i Norge og som rektor for officersutdannelsen. Welander huskes i dag som dikteren bak to av de mest brukte religiøse sanger i Norge i nyere tid, Jeg har vandret med Jesus (1922) og særlig Navnet Jesus blekner aldri (1923); sistnevnte er trolig den norske salmetekst som har nådd lengst ut i verden.

(Kilde: Store Norske Leksikon)

Menighetsbladet ønsker å framheve en av de mest folkekjære salmene vi har, Navnet Jesus. Forfatteren har etterkommere i menigheten vår, og mange har et sterkt forhold til salmen.

Vi gir dere her Welanders historie om hvordan salmen ble til. Saken ble første gang trykket i Kristiansands avis i 1944.

av David Welander - Redigert av barnebarnet David Anders Holme

Hvis jeg skal etterkomme oppfordring om å fortelle litt om sangen «Navnet Jesus blekner aldri», og den situasjonen som skapte den, kan jeg vanskelig gjøre dette uten å gi et personlig vitnesbyrd.

Meget tidlig i mitt liv fikk jeg en oppvåkning og fant liv i Gud. Dette hendte under anleggstiden på Rjukan i Telemark, og selve gjennombruddet fant sted en julehøytid, og ble av avgjørende betydning for hele min framtid. Barndomstidens dype lengsler etter Ham, den eneste, helligste, reneste, gikk da i oppfyllelse. Han løste mine personlige problemer, grep meg, inspirerte meg, ja, fasinerte meg slik at han ble mitt ungdomslivs store, sentrale opplevelse, mitt livs ideal.

Sommeren 1914 hadde jeg anledning til å være tilstede ved Frelsesarmeens verdenskongress i London. Det ble en meget flott opplevelse. Her var mennesker fra alle verdens kanter samlet i skjønn forening. Men trass i alle forskjeller hadde de en fellesdominant, en felles opplevelse, en usynlig realitet som bandt dem sammen til en stor familie. Og dette fellesskapet fikk et vakkert, om enn enkelt uttrykk allerede på reisen til kongressen. Jeg var den yngste i et lykkelig reisefølge av kongressdeltakere. Vi kom med toget til Hamburg og fortsatte videre gjennom Holland. Som en skjønnhetsåpenbaring virket synet av de fruktbare sletter med de mange kanaler og de vakre byer. Overalt var vi gjenstand for den elskverdige befolkningens oppmerksomhet og vennlighet. Og hva var naturligere enn at vi sang den ene sang etter den annen. Det var en opplevelse av Ingemanns salme: «Gjennom de fagre riker på jorden går vi til paradiset med sang.» På en av stasjonene stod en ung mann og betraktet oss vennlig, men ubekjentskap med språket hindret oss fra å prate med ham. Plutselig steg han fram til kupévinduet, grep min hand, og med et fast handtrykk og et varmt smil sa han dette ene ord: Jesus! På denne umiddel-

bare, hjertelige måte la han for dagen, at selv om språk og nasjonalitet skilte oss, var vi dog brødre i Kristus.

Ikke lenge etter brøt verdenskrigen ut 1914-18. Det ble et stort svik mot, og en hard påkjenning for mine kristne idealer. Var allikevel hatet sterkere enn kjærligheten? Mørket sterkere enn lyset? Var det kristne brorskap og fellesskap noe som bare noen få fikk oppleve i stemningsfylte stunder i livet?

Andre ting som gjorde et sårt og dypt inntrykk på mitt sinn i disse ungdomsårene var den ofte tilspissede og bitre klassekamp en var vitne til på de store industristedene. Med sterke sympatier for arbeiderklassens rettmessige kamp for bedre og mer rettferdige levevilkår, har jeg dog aldri kunnet forsone meg med de radikale elementenes gudløse og kristendomsfiendtlige innstilling. Jeg har heller aldri kunnet forsone meg med den toneangivende klassens ofte umodne og overfladiske syn på kristendommen som noe der lå under deres verdighet. Å arbeide for rettferdige og lykkelige levevilkår og samstundes forkaste Ham som var den legemliggjorte rettferdighet og kjærlighet i fullkommen forening, har jeg alltid betraktet som en stor selvmotsigelse. Det er som å bygge hus uten grunnmur. En tredje ting som gjorde et førstestemmende inntrykk på meg i de årene, og gjør fremdeles, var den omseggripende alkoholisme som herjet store deler av vårt folk, og samfunnets ansvarsløshet overfor denne folkelast. Men tross i alle svik ble jeg mer og mer overbevist om at alle problemer — personlige, samfunnsmessige som mellomfolkelige — ville finne en løsning i praktisk kristendom, ble den bare prøvet. Ofte tenkte jeg på arbeideren på jernbanestasjonen i Holland, og i ånden syntes jeg å se en hær av hender som strakte seg mot hverandre. Det var sterke, mandige hender, myke barnehender, travle kvinnehender, skjelvende gamles hender. Det var sorte, brune, hvite

hender. Det var hender som strakte seg ut over landegrensene, over de mange murer som skiller mennesker fra hverandre, ja, endog over slagmarkens piggrådsperringer. Det var bedende hender, hender som møttes i brorskapets og nestekjærlighets faste håndtrykk — og over alle disse hender nevnes ett navn, et for en lovprisning til Gud for hans kjærlighet, sonende, signende, lysende navn — JESUS! Og da jeg kjente et personlig kall til å forkynne evangeliet om Ham, våget jeg ikke å holde meg tilbake, men dro ut på arbeidsmarken for å gi tid, evner og krefter i en frelsesoffisers krevende og lykkelige gjerning.

Det var i januar 1923. Nåværende kommandør Myklebust, som da var stasjonert i Sverige, besøkte Oslo og ledet et møte i Tempelet. Her talte han over Salme 72 og dvelte ved den Kristus-profeti i det 17. verset: «Hans navn skal bli til evig tid; så lenge solen skinner, skal hans navn skyte friske skudd, og de skal velsigne seg ved ham; alle hedninger skal prise ham salig». Myklebust talte med stor åndsfylde og grepethet om Kristus, den suverene konge, hvis navn stråler like klart når alle historiens store navn er bleknet; om Guds kjærlighet åpenbart i Jesus, verdens Frelser, om navnet som skyter friske skudd. Mens Myklebust talte, kom til meg som et lynglimt temaet til den påtenkte sang, «Navnet Jesus blekner aldri», og selv kjente jeg meg overveldet av Guds majestet og Kristi kjærlighet til en verden som var herjet av hat og krig, synd og last.

Da møtet var over, listet jeg meg ut og unngikk å komme i samtale med noen av frykt for å bli revet ut av den inspirasjonens makt som var over meg. På lokaltoget til Lørenskog, hvor jeg den gang bodde, ble det meste av sangen skrevet. Det var sent på kveld da jeg kom hjem, jeg gikk straks til sengs, og i nattens stillhet kom det tredje verset: «Midt i nattens mørke blinker som et fyrlys Jesu navn».

*Det har bud til unge, gamle, skyter stadig friske skudd.
Det har evnen til å samle alle sjeler inn til Gud.*

– Folk må oppleve

– Kirkas arbeid på Justneshalvøya må preges av de menneskene som bor der, ikke av at vi skal kopiere noe som finnes andre steder, sier Frode Fjeldbraaten.

Han er Oddernes menighets nye spesialprest for nye boligområder. I praksis vil det si at han skal jobbe med Justneshalvøya som satsingsområde. Han liker godt å sette i gang nytt arbeid, og gleder seg over å få lov til å være med på nybrottsarbeid i et nytt område.

Må være til stede

– Her får jeg tid til å jobbe med hvordan kirka skal være bra og vokse i dette nye området. Spørsmålene jeg stiller meg, er hvordan vi kan legge til rette for at dette blir et bra sted å bo, og hvordan kirka kan spille en god rolle i nærmiljøet her.

– Hva er den største utfordringen med et slik nytt boligområde?

– Det er at det ikke finnes noen etablert «flokk». Det er ikke noe vi, så det må dannes. Den største fordelene er at de fleste som flytter til et nytt boligområde er interessert i kontakt med naboen, forklarer Fjeldbraaten.

– Det dannes fort et vi, og da gjelder det at kirka må være en del av det, og bidra med bra ting. Nå har vi for eksempel døpt 65 barn fra Justnes de siste tre årene. Hvis vi mener alvor med at vi vil hjelpe dem til å vokse opp i troens fellesskap, så må vi gjøre noe med det.

– Fire tusen nye folk til et område er en kjempestørrelse, og da må kirka være med. Vi kan ikke bare sitte og vente på at de skal komme til oss.

Både Frikirka og Misjonsforbundet driver godt arbeid i området. Jeg ser ikke på dem som konkurrenter, men samarbeidspartnere.

Ikke bygninger, men folk

Fjeldbraaten synes det er for tidlig å si om det med tiden kommer en ny kirke på Justneshalvøya.

– Hvis vi etter hvert får et fellesskap som ønsker å bygge sin egen kirke, så må vi snakke om det. Men det viktigste først er å nå dem der de er. Og det er jo ikke langt til Justvik kirke.

Men det må jo fungere. Man vil gjerne

ordne hagen der de bor. Kanskje oppleves det som å gå til en annen avdeling for å ordne i hagen, og at det føles fremmed. Det må vi finne ut av etter hvert. Det som er oppdraget, er å drive med menighetsutvikling i denne delen av menigheten vår.

– Hvorfor ville du ha denne jobben?

– Dette kom opp som en spennende mulighet. Jeg har alltid hatt lyst til å gjøre nybrottsarbeid. Det å gjøre kirka nær til der folk er og lever, er spennende. Hvis jeg med denne jobben kan gjøre noe nybrottsarbeid på det, så tror jeg at det kan være kjempefint.

Familieterapeut

– Hva kjennetegner vår nye spesialprest?

– Jeg liker å dra i gang nye prosjekter og gjøre nye ting. Spesielt trives jeg godt med å starte ting jeg har tro på. Og så må man finne ut det grunnleggende for at ting skal fungere. Jeg liker å stille sånne spørsmål: Hva er fundamentet for det vi holder på med? Vi må være sikre på at måten vi leder på, er noe vi reelt har tro på, og som ikke bare er noe vi har vedtatt.

– Du har jobbet som familieterapeut. Hvilke ting derfra kan du bruke?

– Jeg tror at jeg er ganske god til å lytte til folk. Jeg vet at det finnes mange andre fortellinger og perspektiver på livet enn de helt stereotipe.

Som familieterapeut har jeg opplevd å komme veldig nært på folk. Når vi finner nye veier og løsninger på fastlåste mønstre i et familieliv, så har jeg hatt en veldig god dag på jobb. Det handler om å jobbe med folk som har kjørt seg fast i det systemet de er i, og som trenger hjelp til å komme ut av det.

– Er dette veldig likt med sjelesorgarbeid i kirka?

– Masse av det er likt, men det er nok hakket åpnere enn det man som prest opplever. Det er et ganske fordomsfritt rom, mens forventningene til en prest er litt mer lukket. Det oppleves kanskje sånn at en prest ikke er så nær livet sånn som det egentlig er. Kirka er egentlig nær der

livet er, men det er ikke alle som har følt det sånn.

– Hva kan du ta med deg fra frikirka, hvor du har vært pastor i ti år?

– Det finnes et vi som er tydelig definert i frikirka. Fellesskapsbygging der medlemmene tar ansvar for helheten, det er frikirka ganske gode på.

– Er de flinkere på frivillighet?

– Det vet jeg ikke, det er veldig mange frivillige her i Oddernes også.

Stilig område

–Hva er det som er spesielt med Justneshalvøya?

–Man må være ganske ressurssterk for å flytte til Justneshalvøya. Det er mennesker som vil ha et litt praktisk liv. De velger å bosette seg i et settlerområde, nettverket i gata er annerledes enn hvis du for eksempel hadde valgt å flytte til et etablert område. Viljen til å begynne med noe nytt og fint er til stede. Det er jo vakkert her, med unormalt fin beliggenhet. Folk må like alt dette, framfor et miljøorientert småbruk på landet. Da må du heller flytte til Ålefjær. Det betyr jo at vi har alt i menigheten vår, fra småbruk til funksionsområder og leiligheter.

Frode mener fellesskap kan bygges på mange forskjellige måter:

- Det kan være nok at de vil sende barna sine til søndagsskolen. Og hvis de vil lage familie-KRIK, så skal vi få til det også. Vi lager ting som egner seg for dem der de er, og ønsker en lavest mulig terskel. Det må oppleves som deres eget, og ikke det bare er noe jeg er ansatt for å gjøre.

På Justneshalvøya er det masse småbarnsfamilier som alle er i den samme fasen i livet. De har kommet langt på kort tid. Når man er her, så ser man at folk jobber hele tiden. Det er ingen sovende bydel. Du ser naboeene mye nærmere enn du gjør mange andre steder. Det er praktisk, pent og ryddig.

– Eller, jeg tror heller jeg vil si stilig istedenfor pent.

kirken som sin

Frode Fjeldbraaten i sitt ansvarsområde Justneshalvøya, omgitt av funkishus på alle kanter.

Tekst og foto: Jo Vegard Aardal

Navnet Jesus må jeg elske, det har satt min sjel i brann.
Ved det navnet fant jeg frelse, intet annet frelse kan.

SANG

Jesus er troen min
Jesus gjør gode ting
i hjertet mitt, i livet mitt.
Han er hos meg

Ti gode grunner til å gå på gudstjeneste

Nr. 1: Kyrie

En sliten, blind og fattig mann satte i gang å rope engang da Jesus gikk forbi: «Kyrie Eleison, Kyrie Eleison!» Mannen var desperat. Jesus stoppet og spurte: «Hva kan jeg gjøre for deg?» Utallige re-mixer og nykomposisjoner finnes av dette ropet. Det er med i alle gudstjenester. Om du er forvilet, er dette ditt rop.

Nr. 2: Gloria

Natten Jesus ble født, var himmelen over gjeterne full av engler som jublet: «Gloria, Gloria, Gloria!». Gud hadde blitt menneske. Jesus var nær. Og englene synger og synger den samme sangen fortsatt. Og i alle gudstjenester henger man seg på. Om du er begeistret, er dette ditt rop.

Nr. 3: Dåpen

Veldig ofte døpes barn, ganske ofte døpes konfirmanter og av til døpes voksen. Dåp er en fest. Når vi ser en barnedåp blir vi minnet om at ingen bærer seg selv. Første gang de fleste er i kirken, blir de båret. Kristus bærer. Fellesskapet bærer. Og dåpen vår bærer, nærer og lærer oss hver dag resten av livet. Om du kaver, er dåpen din identitet.

Nr. 4: Bibelen

Ingen bok har solgt og selger så mye som Bibelen. Ingen bok blir sitert så mye som Bibelen. Ingen bok betyr så mye for så mange som Bibelen. Det er her Gud har fortalt hva han ønsker å fortelle om seg selv og om oss. Hver gudstjeneste leses det 1-3 avsnitt fra Bibelen. Om du er nysgjerrig på Gud, er dette ord til deg.

Nr. 5: Preken

Prekenen er et av de få stedene i samfunnet hvor man kan få oppmuntrende foredrag helt gratis. I prekenen kan man få hjelp til å tolke Bibelen, tolke seg selv og få større forståelse av hvem Gud er og hva han gjør. Man kan få hjelp til å mestre sitt liv og man kan til og med risikere å bli inspirert. Om du er ute etter utfordringer, er kanskje prekenen dyttet du trenger. Om du trenger ord som varmer, får du ofte det også.

Nr. 6: Bekjennelsene

Kirken har to type bekjennelser vi sier sammen. Den ene handler om ærlighet, om at til og med vi er slike som synder og sårer andre. Den andre handler om at troen ikke er ens egen, men noe vi deler. Syndsbekjennelsen og Trosbekjennelsen er til for at vi skal slippe å knote med tilkortkommenhet og tvil på egenhånd. Om du er ute etter lagfølelse, er bekjennelsene noe for deg.

Nr. 7: Bønnen

Det legges til rette for bønn på mange måter i en gudstjeneste. Av og til beveger man seg rundt i rommet og gjør ting. Av og til er man stille eller ber inni seg. Av og til er det ferdigskrevne bønner som noen ber høyt. «Vår Far» er alltid med. Bønn er en fortrolig samtale med Gud, gjerne med dine egne ord. Om du er en som søker, er bønnen ditt språk.

Nr. 8: Kollekten

Vi drømmer alle om å være gode mennesker. Hver gudstjeneste åpner vi lommeboken og øver oss på nettopp dette. Noen gir mye. Andre gir litt. Vi øver på å fordele videre de ressursene som Gud har latt oss disponere, vi øver på å være noe for andre. Om du er lei av å være egoist, er dette din øvelse.

Nr. 9: Nattverden

Jesus delte et brød i biter, ga sine disipler og sa det var hans kropp. Han skjenket vin i krusene deres og sa det var hans blod. Det samme gjør vi. Nattverden har et tydelig kroppsspråk. Vi smaker Jesu død. Vi kjenner Jesu oppstandelse. Vi erfarer Jesu nådige fellesskap. Og vi sendes ut i verden. Om du er lei av ord, har nattverden alt du trenger.

Nr. 10: Velsignelsen

Rett før en gudstjeneste er ferdig toppes det hele med den eldgamle velsignelsen. Tre enkle setninger: 1. Gud synes godt om deg! 2. Guds ansikt lyser opp når han ser deg! 3. Gud vender blikket mot deg og setter deg fri! Om du lengter etter bekræftelsen du trenger hele neste uke, er velsignelsen din. Dette er ditt bilde av Gud.

Takk at du går aldri fra meg

Hjemme hos oss synger vi ikke «Kjære Gud, gå aldri fra meg» som kveldsbønn. Vi synger heller "TAKK at du går aldri fra oss". Det passer så mye bedre når vi tror på den gode gjeteren.

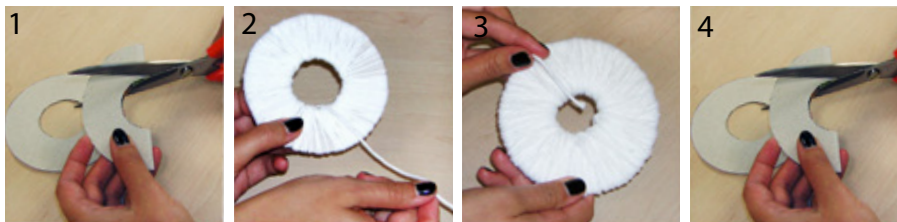
Noen drømmer om å bli brannmann. Andre drømmer om å bli filmstjerne, politi, statsminister, lærer eller vitenskapskvinne. Men den mannen som akkurat nå var i ferd med å våkne til en ny dag, han hadde aldri drømt å bli noe annet enn akkurat det han var. Han strakk ut kroppen, blunket mot det sterke lyset og hørte fuglene syngende. Rundt ham tumlet hundre sauer, og også i natt hadde han sovnet i varmen fra en av sauekroppene. Mannen var gjeter, - hver dag skulle han passe på hundre sauer. En sjelden gang kom det andre mennesker gående forbi, for dem så nok alle sauene like ut. Mannen smilte lurt og kjente at han var glad når han tenkte på at han kjente hver eneste sau. Etter frokost satte han seg ned på en stein og kikket ut over sauene mens han tygde langsomt på et strå. Han talte dem mens han kjente sola varme kroppen. Plutselig reiste mannen seg opp. Nå begynte han å telle høyt. Han startet på nytt flere ganger, han smilte ikke lenger. Han kunne ikke se mer enn 99 sauer, og begynte å rope og leite. Snart sprang han til han var varm og svett og det brant i halsen. I flere timer løp han. Noen ganger stanset han for å lytte. Helt stille. Mannen kjente at han snart kom til å begynne å gråte.

Men plutselig hørte han en lyd. Langt borte. Han sprang. Greinene pisket i ansiktet, han datt og slo seg på kneet, men reiste seg opp, sprang alt det de store beina kunne bære. Og plutselig sto han ved et tornekraut. Bak greiner og torner fant han sauen. Mannen bøyde seg stille ned, løftet forsiktig vekk torner og greiner til sauen var fri. Mens han mumlet og sang trøstende ord, løftet han opp sauen og bar den forsiktig hjem.

Jesus sa en gang til vennene sine at Gud er den gode gjeteren. Han vil aldri forlate oss. Hvis vi selv vimser oss vekk fra Gud, så vil han lete etter oss til han finner oss. For han er så uendelig glad i hvert enkelt menneske.

Derfor synger vi ikke lenger "kjære Gud, gå aldri fra meg" i kveldsbønnen hjemme hos oss. Vi synger heller "TAKK at du går aldri fra oss". Det passer så mye bedre når vi tror på den gode gjeteren.

Lag en sau

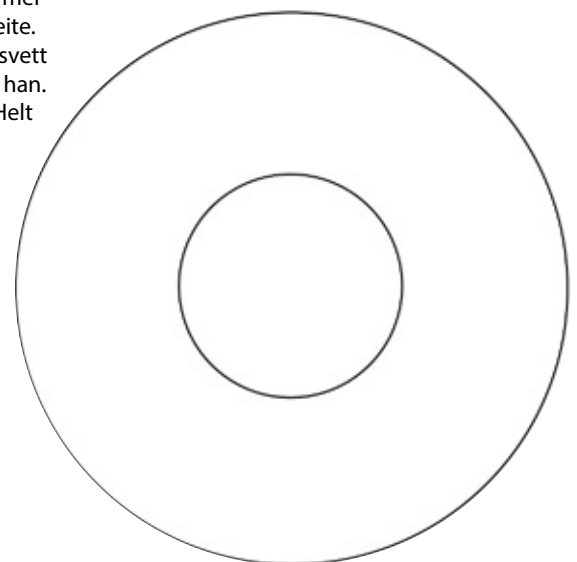

Du trenger:

Papp Garn
Sytråd Ståltråd
Saks Lim

Sånn gjør du:

Tegn av sirklene og klipp dem ut i papp. Klipp ut et hull i midten. Tre garn på en stoppenål og surr garnet rundt og rundt sirkelen til hullet i midten nesten er tett. Nå skal du klippe! Pass på å få saks inn mellom de to papp-sirklene. Klipp rundt hele kanten i midten. Når du har klippet hele veien rundt, må du knytte en stram knute rundt midten. Pass på at knuten sitter godt før du river av pappen. Klipp ut sauehodet og lim på ulldusken. «Herren er min hyrde»-skiltet har vi festet på sauen med en tynn ståltråd.

Aud Holm har mistet to ektemenn og en sønn.
– Det var navnet Jesus, det var Han jeg klamra
meg til da det var mørkest. Jeg har alltid bedt,
og så har jeg vært frimodig på å få andre til å
være med og be, sier Aud Holm.

Tekst: Karen M. Kilane
Foto: Jo Vegard Aardal

*Midt i nattens mørke blinker som et fyrlys Jesu navn.
Og hver hjemløs seiler vinker inn til frelsens trygge havn.
Og når solen mer ei skinner, Jesu-navnet lyser enn.
Da den frelste skare synger høyt dets pris i himmelen.*

Mistet mye. Men ikke alt.

Når vi leser opp siste verset av Navnet Jesus, tørker Aud Holm vekk noen tårer.

- Jeg blir helt rørt, jeg. Navnet Jesus har alltid betydning veldig mye for meg, ikke minst i motgangstider. Og dette siste verset har alltid representert håpet, sier Aud.

Sangen ble skrevet av far til Irmelin, en av Auds beste venninner. Hun som var en uvurderlig støtte for Aud, Irmelin som døde så alt for tidlig. Sangen som bærer med seg en tro på Jesus, Han som Aud klamret seg til da mannen Kjell ble syk, og senere da også sønnen døde. Sangen har hun pratert om med Olav, de to som begge hadde mistet sine kjære, men som fant et fellesskap som startet med samtale om sorg, men som endte med forelskelse og ekteskap. Ordene som bar, også da Olav ble syk og døde.

Å snakke med Gud

Aud har deltatt i det meste når det gjelder frivillig arbeid i Oddernes menighet gjennom femti år. Hun er ikke storvokst, hun roper ikke høyt, men hun er en av dem som utgjør en kjerne, en ryggmarg. Selv mener hun at hun har vært heldig som har vært lett til sinns og som har hatt gode venner og god familie rundt seg.

- Da min mann Kjell, var 43 år, fikk han hjernesvulst. Men troen på Jesus og håpet om at det var noe å holde tak i, hjalp oss igjennom. Etter han ble syk, fikk vi noen år sammen, selv om han ikke var helt som før, sier Aud.

Kjell og Aud hadde fem barn. Da Kjell ble syk, bodde de i huset på Gimlekollen, huset Kjell hadde bygd selv - ved siden av full jobb. Det eldste barnet var konfirmert og skulle til overhøring morgenen etter Kjell ble syk.

- I den situasjonen jeg var i, snakket jeg med Gud om alt. Jeg fikk en jobb om sommeren slik at jeg kunne hjelpe til økonomisk. Og så var det disse vennene mine som så meg hele veien... Jeg husker en gang da Kjell var på Rikshospitalet, og jeg hadde bedt om at jeg måtte få mulighet til å ta barna med inn for å treffe ham.

Da kom det en venninne til meg med en konvolutt med penger, sier Aud.

- Kjell fikk leve og være pappa fram til han døde i 1990. Og hele veien var det troen på Jesus – at Han midt i mørket sto som en kraft i livet – det var det som bar, sier Aud.

Mistet sangstemmen, fant hverandre

- «Da den frelste skare synger høyt dets pris i himmelen». Hva betyr den setningen for deg?

- Jeg gleder meg til å komme dit. Men så lenge Gud har bruk for meg her, så er jeg her. Nå ber jeg. Både for Olavs og mine barnebarn, sier Aud.

Olav var Auds andre ektemann. De hadde kjent til hverandre, men aldri vært omgangsvenner. På skolen hadde de vært foreldrerepresentanter sammen, og i Oddernes hadde de sittet i menighetsrådet sammen. Men de hadde slett ikke vært enige om alt.

Livet hadde nå vist seg ikke å bli helt slik de hadde forestilt seg. Olav sin kone hadde også fått hjernesvulst – heller ikke hun overlevde. Begge par hadde fem barn. Begge to var glad i å synge.

Og her følger en vakker historie om hvordan mange tilfeldigheter førte til at Olav tilslutt finner telefonen og ringer til Aud.

«Hei, det er Olav», sier han. «Har du fått sangstemmen igjen?». «Nei», svarer Aud.

«Men går det an å bli glad igjen?». «Ja», svarer Aud.

Deretter går de turer sammen. Prater om sorgen. Prater om dem de savner. Om troen.

- Gud har noen rare veier. Fire år etter Kjell døde, giftet jeg meg med Olav Egeland. Det var også en prosess. Gjennom to år gikk vi turer i skogen og samtalte. Troen og enkelheten i vår tro, det var det som bandt oss sammen. Vi ble selvfølgelig glad i hverandre, samtidig kunne vi snakke med hverandre om våre tidligere ektefeller, sier Aud.

De hadde gitt hverandre mye frihet, reist på egenhånd. I 2009 flyttet Aud og Olav

inn i leilighet på Presteheia. Så tok livet en ny retning. Olav ble syk og døde i 2013.

- Barna til Olav var helt enestående. De kom i alle situasjoner og sto bi, sier Aud.

Forbønn fra andre

Til sammen hadde de ti barn, mange barnebarn. Aud ber for dem alle. I tillegg er hun en av dem som deltar i bønnetjenesten i menigheten. Siden hun startet søndagsskole da hennes egne barn var små, har hun videre vært med på det meste innen menighetsliv. Blant annet har hun vært med på å starte sorggruppene – det som i dag utgjør et stort og viktig arbeid for etterlatte.

Menighetsengasjementet har hun med seg hjemmefra – et hjem der Gud var hovedpersonen. Da Aud fikk egen familie, fortsatte tradisjonen: Kjell var engasjert i Yngres, ungdomsarbeidet på Gimletun. Olav hadde alltid vært engasjert i flere råd og utvalg i menigheten.

- Har du aldri blitt sinna på Gud, da?

- Jeg er et enkelt menneske som har gått i de gjerningene Gud har lagt foran meg. Han har gitt meg troende venner som har backet opp så utrolig, jeg har aldri manglet noe. Jeg har ikke vært sinna på Gud, jeg har visst at han ville mitt beste. Og så har jeg nok heller ikke så lett for å bli sinna. Men jeg har kunnet tillate meg ikke å skjønne veiene Hans. Men det var navnet Jesus, det var Han jeg klamra meg til da det var mørkest. Jeg har alltid bedt, og så har jeg vært frimodig på å få andre til å være med og be.

- Har du noen råd å gi til andre?

- Ja, vær åpen om det som skjer. Det er noe med det å kunne dele livet med andre. Og så må en gjerne be om forbønn fra andre.

Aud Holm, 83 i år.

Fem barn med ektemannen Kjell. Ble enke og giftet seg med Olav i 1994 som hadde fem barn. Svært aktiv i Oddernes menighet i 50 år. Bor på Prestheia.

Oddernes menighetshus slik det ser ut nå. Huset ble til ved at mange krefter sto sammen, skaffet midler og jobbet dugnad. Damene i kvinneforeningen var sterkt delaktig i dette arbeidet.

Historien om Oddernes kvinneforening

I vår hadde Kvinneforeningen sin siste samling. Cecilie Krabbesund fikk protokoller fra 58 år, og har ut fra referatene skrevet et sammen- drag av en inspirerende historie drevet fram av sterke kvinner med stort engasjement.

Etter å ha dyppdykket i damenes historie i Oddernes menighet, har jeg fått et lite innblikk i hva foreningen sto for og jobbet mot. Det var ikke lite!

Målgruppen var voksne kvinner. Tanken var å aktivisere voksne kvinner i det kristne livet i menigheten. Fremsynte damer, som bidro til å involvere kvinnene i menigheten.

Kontingent: 2 kroner i året

Nedtegningene gjort av kvinner gjennom de siste 58 årene forteller en fantastisk historie. Det forteller om kvinner som laget en arena hvor de kunne bidra med gode gjerninger og økonomisk støtte til menigheten. De forteller om varmen dem imellom, gode samtaler, fine opplevelser med andakt, sang og musikk, og gleden ved å dekke, pynte og servere.

Stoltheten kommer tydelig frem da nye skatter ble overlevert kirken etter mange gode nedlagte arbeidstimer. Først ble håndarbeidet laget av utallige damer, så kom åresalgene, messene og utlodningene og varene ble omsatt til penger.

Det er tydelig å lese mellom linjene at fellesskapet var varmt og inderlig. Damene som har vært medlem av foreningen i alle disse årene har virkelig brent for oppgavene.

På stiftelsesdagen, det aller første møte i foreningen, 18/2 1957, var det 14 damer tilstede. Foreningen fikk da navnet «Oddernes Menighetsforening». Den første formannen, som fikk foreningen i stand, het Edel Heide Sørensen.

Det ble nedsatt en festkomité, som stod for dekorering og servering på møtene. De hadde også renholdet i kirken. Kontingenten ble fastsatt til kr 2 pr år!

Filmapparat og kassettspiller

De neste møtene dette året viser stor målrettethet! Det var utlodning på hvert møte, og hvert «nummer», (les:lodd) kostet kr 1. Foreningens første mål var nattverdsett i koffert m/kirkekalk i sølv. Dette ble fullbrakt i løpet av høsten. «Planen videre frem», som det står i referatet, var å arbeide for menighetshus for Oddernes krets. Som vi alle vet stod det ferdig i 1974. Det hadde Dameforeningen en stor del av æren for!

I 1965 ble navnet endret til «Dameforeningen», og i 1984 ble det igjen endret, nå til «Oddernes Menighets Kvinneforening».

Fra 1957 til nå er historiene og navnene mange.

Ved siden av arbeidet mot eget menighetshus, sto også foreningen for annen opprustning til kirken, og senere til menighetshuset. Her nevnes noe; messingurner, sangbøker, kaffeservice, messehagel, lampetter til kirkestuen og kirkesølv; særkalker, oblateske, vinkanne, pianolampe, medvirkning til høytaleranlegg, filmapparat, båndopptaker, kassettspiller og vaskemaskin!

Produksjonen av håndarbeid var grunnlaget for inntjeningen i foreningen.

Sørlandsbunad, brodert av fru Ragnhild Wergeland, er nevnt som et av de fineste håndarbeidene som ble loddet ut!

Det var også mange andre arrangementer og turer som gav inntekter. Turen med båten «Skagerak» i 1965, ble en vellykket familietur med musikkorps ombord. Turen gikk til Mandal, og det var foreningens damer som sto for salg, servering og rydding ombord!

Videre ble det arrangert familiefest på Gimletun 17. mai 1971. Da var det ca 170 tilstede. Det står at; «Festen ble ledet av gullsmed Lauvland, Erik Lunøe Nielsen underholdt med vakker musikk. Lektor Harald Synnes holdt tale for dagen. Pastor Egeland hadde forskjellige leker for barna. Sokneprest Bondevik avsluttet med andakt».

Kakelotteriene i foreningen var veldig populære!

Gjør det lille du kan, der hvor Gud har satt deg

Det var et årlig julemøte i samarbeid med menighetens mannsforening, årlig årsmøte i februar, og månedlige møter gjennom året. Menighetshusets dag, høstmessa som den heter nå, ble det jobbet mot gjennom hele året.

«Gjør det lille du kan, der hvor Gud har satt deg», var en høyt verdsatt salme i foreningen, og den passet godt blant disse hardtarbeidende kvinnene, som viste en stor glede over samholdet, gavene de bidro med, aktiviteten og visjonene de delte.

Møtene inneholdt andakt, sang og musikk, kåserier, opplesninger, lysbildeframvisninger, kaffe og mat, utlodning og taler.

ning

Foreningen drev et målrettet arbeid for en levende menighet.

Damene startet opp barnehage i 1964. Den tok inn 21 barn. Hadde 1 fri plass, og holdt til i gamle Oddernes skole. Den flyttet senere over til menighetshuset, da det ble ferdig.

Allerede i 1960 ser man ut fra referatene i foreningen at det ble diskutert barneparkering i forbindelse med gudstjenestene. Det viser hvor fremsynte disse damene var.

Foreningen startet i 1975 opp bokutlån. Nye innkjøpte, gamle bøker og kassetter var til utlån her. Det viste seg å bli populært, og biblioteket hadde en god vekst i årene fremover.

Rekruttering og tilskudd av nye medlemmer var en utfordring allerede tidlig på 70-tallet. Det ble drøftet; «hvordan rekruttere». Beslutningen ble å sende ut innbydelser til mødrene i barnehagen og til nybyggerområdene i nærmiljøet, for å verve nye.

Alfhild Skar har vært aktiv fra ca 15 år tilbake og til det siste. Hun var en av flere som fikk det vanskelige arbeidet med å legge ned foreningen i april i år.

Foreningens medlemmer gjennom de siste 58 årene har gjort en fantastisk innsats for menigheten og lokalsamfunnet generelt. Med gode intensjoner og klare mål har de arbeidet hardt for videre generasjoner. Hver eneste dame i Oddernes menighets Kvinneforening har hatt en stor betydning.

Jordskjelv i Nepal

25 april 2015

'Nå står jeg på gata utenfor huset mitt, vi har hatt et svært jordskjelv ...jeg er redd !'

Det var telefonen jeg fikk fra Sarita tidlig lørdag morgen 25. april 2015 . Jeg kjente plutselig den vonde følelsen i magen, følelsen vi gikk med gjennom de 10 årene vi bodde i Kathmandu.

Bui challoo.

Jordskjelvet.

The big one!

Nepal ligger i en aktiv seismografisk sone, mellom Himalayaplatået i nord og det indiske kontinent i sør, og jordskjelv er en del av virkeligheten som menneskene må leve med i dette området .

Sist gang Nepal hadde et slikt stort jordskjelv, var for 80 år siden. Det store skjelvet var fryktet i lang tid, også mens vi bodde der. Siden den gang er det bare blitt mer og mer folk , større og dårligere hus og alle visste at kom det et stort jordskjelv ville det bli skjebnesvangert

Over 7000 mennesker har mistet livet , masse bygninger er ødelagt og traumene sitter fast i folket i Nepal . Verdenssamfunnet må hjelpe til med å få landet på fote igjen og vi håper og tror at det nepalske folk vil komme seg på fote igjen . Men ikke uten at vi ber og hjelper våre brødre og søstre i Nepal.

Takk for din omtanke og din forbønn for folkene i Nepal.

Harald Eikeland

Harald Eikeland (foran) har bodd og jobbet i Nepal i ti år. Han har et sterkt engasjement for landet, og har blant annet arrangert støttekonsert etter jordskjelvet sammen med et av bandene sine, Kortreist Økumenisk Bluegrassband. Foto: Frank Otto Pedersen

Nytt trosopplæringstilbud Tur 15!

Tur 15 er et tilbud til alle våre forårskonfirmanter! En flott tur til Danmark med noe for både hjerte og hode.

Tur 15 ble arrangert for første gang i år – og er en salig blanding av undervisning, lovsang, leker og Fårup sommerland.

8. – 10. mai dro vi avgårde og turen fikk både en åndelig og sosial profil som ga

mye – både for deltakere og ledere. Vi gleder oss allerede til neste år!

Hilsen turkomiteen ved Kristina Lønnerød, Maria og Lars Ivar Bratsberg og Håkon Kringlebotn.

KRIK-våren 2015

Vi har hatt tre fine samlinger denne våren. Treffene har vi hatt utendørs og aktivitetene har vært turer med blant annet natursti, pølser på bål, lek + liten andakt.

Siste gangen var vi i Prestegårdshagen. Da stod frisbee og brennball på programmet.

Bendik Egeland sto for Jesus-biten, og han hadde et interessert publikum. Etterpå koste vi oss med Dampens bakverk i idylliske omgivelser.

Krik fortsetter til høsten. Oppstart i midten av september.

KAST DEG INN I SANGEN!

*Jesus navn, hvor skjønt det klinger!
La det runge over jord.
Intet annet verden bringer
håp og trøst som dette ord.*

I kirken har det alltid vært en sterk tradisjon for sang og musikk. En ting er at det ut fra et kristent perspektiv er rett og godt å synge om Jesus. I tillegg viser flere internasjonale studier at sang har effekt både på vår psykiske og fysiske helse. Det finnes altså mange grunner til å lese denne saken og gjøre deg kjent med menighetens sangtilbud!

- Det er mange gode argumenter til å synge, både alene og sammen med andre. Sang har en helhetlig effekt og virker inn på alle sider ved mennesket. Du kjenner at det gjør deg godt fysisk, du kan få bedre holdning, du øker lungekapasiteten og frigjør hormoner som reduserer stress og gir økt lykkefølelse. Men det som kanskje er enda viktigere, er den emosjonelle effekten. Sang gir en dimensjon som skaper mening og sammenheng i tilværelsen, sier korforsker og førsteamanuensis ved Ansgarskolen Anne Haugland Balsnes i et intervju med Aftenposten.

Ønsker du bedre helse, gode venner og sang – ja, så finnes det mange muligheter i menigheten!

De fleste korene har tatt pause fram til høsten, men fortsetter som før etter sommerferien.

Babysang

Tirsdager mellom 10.30 og 12.30 i Oddernes menighetshus (unntatt skolens ferie- og fridager). 40 kroner per gang inkluderer en god lunsj. DROP-IN! Frivillig styrketrening mellom sangstund og mat.

JO-koret

Justvik-Oddernes-koret er et nytt kor som raskt har fått mange medlemmer.

Øvelsene er annenhver onsdag i Justvik kirke kl.19.30 til 21.30 inkl. kaffe/skravlepause.

Småbarnstrall

Annehver torsdag kl. 16.30 til 17.30 i Justvik kirke.

Minikoret

Hver tirsdag kl. 17.30 til 18.30 i menighetshuset.

Koret er for barn fra ca. 3 år til og med 4. klassesertrin.

Oddernes Soul Children

Øver mandager i Oddernes menighetshus kl. 17.45 til 19.00 - unntatt i skolens ferier.

Korijus

Hver torsdag kl. 17.30-18.30 i Justvik kirke. Koret er for barn fra fem år og oppover.

Band

Vi har band (barn/unge) som øver både i Justvik kirke og i Oddernes menighetshus.

Forsangergrupper

Vi jobber med å etablere forsangergrupper i menigheten. Gi beskjed om du kan tenke deg å være med!

Barnas gudstjeneste

I menigheten har vi mange scener! Det er en flott anledning for barn og unge til å få oppleve mestring og formidlingsglede i en trygg sammenheng. På Barnas er det alltid rom for flere som ønsker å delta med sang eller musikk.

Lovsangsteam

Ungdomsgruppa på Gimletun har lovsangsteam. Kontakt ungdomsarbeider om du ønsker å være med!

Og så: Hver uke, hele året, som regel flere ganger om dagen synger mennesker sammen i menigheten. I gudstjeneste, på møter, i fest og i sorg. Vi har alltid plass til flere stemmer i allsangen!

*For det navn må hatet vike, for det navn må ondskap fly.
Ved det navn skal rettferds rike skyte friske skudd på ny.*

Misjonsprosjektet SAT-7

2014: – Vi vil bidra til at deres stemmer blir hørt, sa teamene fra SAT-7 da de var på reportasjereise til Irak i september.

– Flyktningene vi møtte ville i utgangspunktet ikke snakke med media, men da de skjønnte vår agenda, stilte de opp, sier Peter Nelson, som er reportasjesjef i SAT-7 Arabic med base i Kairo og var med i ett av de to teamene til Irak.

Kirkene stiller opp: Det ene teamet fokuserte på den politiske situasjonen, mens det andre skulle dokumentere kirkene og de kristne sin situasjon.

– Det gjorde inntrykk å møte folk og høre historiene deres. Flott å se at kirkene tar ansvar, tar imot flyktninger, gir dem mat og seng. De kirkelige mottakene har et godt rykte, for i de offentlige leirene fikk de bare en viss sum per flyktning, og så måtte de klare seg selv. Men i kirkene stilte menighetsmedlemmene opp på dugnad. Det er klart at det gjør inntrykk, fortsetterreportasjesjefen.

Kjenner SAT-7: Peter Nelson var overrasket over hvor mange av dem han møtte som kjente til SAT-7 og som mer eller mindre regelmessig så på programmene deres.

TILGIVELSE: Det som gjorde sterkest inntrykk på turen, var de kristnes tilgivelse.

– De kristne i Irak er fylt av tilgivelse. Mange vil tilbake til husene og landsbyene sine selv om de er ødelagte. Selvsagt er det også dem som er redde for å bli drept, men uansett kan vi som kristne ikke tillate oss å hate, var det noen som sa, forteller Peter.

Balansert reportasje: Tre lørdagskvelder i oktober sendte SAT-7 Arabic reportasjene fra Irak, og responsen var enorm. Peter Nelson gledet seg ikke minst over tilbakemeldingene fra flere journalistkolleger som var imponert over produksjonene:

– Det er den beste reportasjen jeg har sett fra Irak, for den var så balansert, var en av replikkene vi fikk høre, avslutter reportasjesjefen.

Fakta SAT-7

SAT-7 er en arabisk kristen TV-stasjon med fem kanaler og over 15 millioner seere. Programmene tar opp aktuelle saker samtidig som de inspirerer de kristne til å møte utfordringene de står i. Kanalene inneholder informasjon, debatt, underholdning, livesendinger, Amagasin og barneprogram. NMS lønner ansatte og bidrar til kompetansebygging, som for eksempel kurs for unge produsenter.

Orgelsommer i Kristiansand

I sommer blir det orgelkonserter i Oddernes kirke hver søndag kveld.

Konserten 26. juli holdes av Karin Nelson.

Hun er fra Nord-Sverige, og har jobbet i flere år på Musikhøgskolen i Göteborg.

Hun ble nylig ansatt som professor ved Norges Musikkhøgskole i Oslo.

De øvrige konsertene holdes av vår egen organist Ian Richards.

Datoer er: 5., 12., 19., 26. juli., 2. og 9. august.

Programmet legges ut på menighetens hjemmeside.

Arkivfoto: Kjenner dere igjen denne mannen?

PÅ PLAKATEN

Ønsker du liv og lys i menigheten ut over søndag formiddag?

Vi får offentlig støtte til en del av stillingene i Oddernes menighet. Utover dette må menigheten samle inn 2,1 millioner kroner hvert år.

Først og fremst ønsker vi å utvide - og fylle kirker og menighetshus med enda mer liv og lys. Vi ønsker ikke at økonomi skal være et hinder for tilbud i menigheten.

300 KRONER I MÅNEDEN GIR FOR EKSEMPEL:

- 600 kopper kaffe
- Tre bibler til dåpsbarn
- Fem englevinger til "Like til Betlehem"
- 30 invitasjonsbrev til trosopplæring
- Tre dager med strøm i menighetshuset
- En såpeboblemaskin
- Diakonen kan prate en time med mennesker i sorg
- En konfirmanbibel
- Ungdomsarbeideren kan jobbe med ungdomsgudstjeneste en time
- Hobbyutstyr til en trosopplæringsamling

Kontonummer: 3000.12.06768.

ALLE GIVERE BEHANDLES KONFIDENSIELT

Om samarbeid, respekt og toleranse

Som mange sikkert har fått med seg sendte domprost Sveinall ut et brev til alle sogneprestene i byen der de ble oppfordret til å initiere en samtale med menighetsrådet og avklare hvorvidt menighetenes kirker bør åpnes for en forbønnshandling for likekjønnede ektepar. Dette var altså bakgrunnen for at menighetsrådet i Oddernes behandlet denne saken i sitt møte 22. april.

Forut for behandlingen i menighetsrådet var denne saken ved flere anledninger et samtaletema blant stabens ansatte. Rådet hadde også innledende samtaler omkring saken før den gikk til endelig vedtak.

Arbeidsutvalget (AU), som består av sognepresten, nestleder og leder i menighetsrådet og med daglig leder som sekretær, hadde åpne og gode samtaler omkring temaet. Det ble tidlig klart at ingen av prestene i menigheten ønsket å utføre en forbønnssermoni. Det som menighetsrådet, i kraft av sitt mandat, da skulle ta stilling til var hvorvidt kirkene i Oddernes skulle stilles til disposisjon for andre prester som da kunne utføre en slik handling. I saksforberedelsene var det ingen entydig innstilling fra AU sin side, men to alternative forslag til utfall av saken.

Under behandlingen av denne saken hadde menighetsrådet en ryddig og respektfull samtale. Ved avstemmingen ble følgende vedtatt med 5 stemmer for og 4 stemmer mot: Oddernes menighetsråd ønsker ikke at det skal gjennomføres forbønnshandling i menighetens kirker for personer som har inngått likekjønnet ekteskap.

Menighetsrådet har lagt stor vekt på at det er både nødvendig og viktig at denne saken ikke skal få rukke ved det gode samarbeidet som vi opplever. Denne saken, som selvsagt har vært og fortsatt er krevende for oss alle, har vist oss at det er mulig å respektere hverandres ulike ståsted, forståelse, perspektiv og mening. Det er viktig for oss å formidle dette til menighetens medlemmer og til alle de som leser menighetsbladet.

Dette er en sak som berører mange både direkte og indirekte, og det er en sak som går på «dypt vann», både for oss som mener at kirkedørene må være åpne også i Oddernes menighet for likekjønnede ektepar som ønsker en forbønnshandling, og for oss som mener at en slik handling ikke er forenlig med vår overbevisning.

Det vi da står igjen med er spørsmålet om hvordan vår menighet skal jobbe videre sammen om det som samler oss.

Vi har et håp om at vi skal klare det. Dersom du som nå leser dette har spørsmål, tanker eller bare har behov for å snakke med noen, skal vår menighet ha rom og tid for deg, uavhengig av hvilke meninger eller spørsmål du har.

Vi tror at det beste vi kan gjøre fremover er å akseptere at vi er en menighet med ulike syn.

Vi har et håp om at de kreftene som samler oss er mye sterkere enn de som eventuelt skulle splitte oss. Vi ønsker oss et kristent fellesskap med mangfold og nyanser. Dette skal vi klare gjennom å møte hverandre også når vi er uenige. Og sist, men ikke minst, fordi vi har et felles mål.

Inger N. Holen (menighetsrådsleder) og
Jon Andreas Lauvland (sogneprest)

Gumpens Auto Vest as

Tlf. 24 03 48 00

Holte Eiendom AS
Boks 1622, 4688 Kristiansand

KEAS

Rigetjønneveien 3
4626 Kristiansand
Telf: 38 00 28 40
Fax: 38 00 28 49
Mail: harald@keas.net

PER HAGEN A/S
BILREKVISITA
www.perhagen.no
Mjøvannveien 5, 4628 Kristiansand
Tlf. 38 18 59 00

KRUSE SMITH

Bygg * Byggefornyelse * Anlegg * Bolig- og Eiendomsutvikling

Chiconett

Henrik Wergelands gt. 24 - Kristiansand Tlf: 38 12 20 80

Stort utvalg i
jeans, topper kjoler
og ytterjakker!

AGDERBYGG AS

TOMTE OG BOLIGPROSJEKTER

GYLDENLØVESGATE 99, 4614 KRISTIANSAND
TELEFON 38 10 60 70 - WWW.AGDERBYGG.NO

Tannlegene i Gyldenløvesgate
Tannlege Susanne Løv Dahl MNTF
Gyldenløvesgate 5, 3.etg. - Nye pasienter mottas.
Ring for timebestilling: 38120960.

Meglerhuset Sædberg
Eiendomsmeglerforretning

Markensgt. 4b/6 • Postboks 238 • 4663 Kristiansand
Torvgt. 8 • Postboks 1099 • Tangvall • 4683 Søgne

FLUSS- økonomi as

Magnus Barfotsvei 9B,
P.b. 4086 Kongsgård,
4689 Kristiansand
Telefon 38 00 09 50

Rolf's Elektro

TORDENSKJOLDSGATE V/ELVA
4614 KRISTIANSAND

GRIM
BAKERI & KONDITORI
... en smule bedre
Marviksveien 9, 4631 Kristiansand
Tlf. 46 93 80 00

Andas

Døgntelefon: 38 17 74 50
www.andas.no

MALERMESTER KNUTSON

Postboks 1623 - 4688 Kristiansand
Tlf. 38 14 90 80 - Fax 38 09 79 35

RASMUSSENGRUPPEN

SKIPSFART • EIENDOM • INVESTERINGSVIRKSOMHET
Hovedkontor: Kirkegt. 1, 4610 Kristiansand S.

Byggmester SAS
SØDAL
KRISTIANSAND / 913 33 423

Vakttelefon 380 22 444

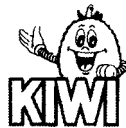
TRYGGHET, NÆRHET
OG OMSORG
- FOR ALLE BEHOV

ALPHA & OMEGA
BEGRAVELSESBYRÅ AS
www.alpha-omega.no

post@alpha-omega.no

Trangt rundt bordet?
Vi leier ut sammenleggbare
spisebord!
Henv. Oddernes menighetskontor

Torsgt. 32
4632 Kristiansand
Tlf. 38 09 78 95

TELEFON
38 10 70 00

Industrigt. 10a, Boks 1004
Lundsiden, 4687 Kristiansand

VIL DU
OPPLEVE
EKTE
TEGNE-GLEDE?
Tegnekurs i høst for barn og voksne (fra 12 år).
Kontakt illustratør & kunsthøgskolelærer www.vissimilbaggatd.no for mer informasjon.

NORDBOHUS
Arnesen Bygg as
Postboks 5543 Voiebyen, 4677 Kristiansand
Besøksadresse: Steindalen 14
Telefon: 38 01 90 90 - Telefax: 38 01 90 91

MENY ALBERT
Olav Trygvassonsvei 2
Åpent 9-21 (18)

Andaktstelefonen

380 91700

Åpent hele døgnet!
Ny andakt tirsdag og fredag

**Oddernes
menighet**
er på Facebook
Klikk liker på oss

spareskillingsbanken
HOS OSS ER DU ET NAVN

FØRSTEVALGET

Når noe skal markeres og noen skal minnes

Dåp • Konfirmasjon • Bryllup • Minnestund

HOTEL NORGE

• KRISTIANSAND •

KONTAKT: tlf. 38 17 41 14 • e-post: ht@hotel-norge.no

"Bageren i byen"

BAHUS

ADVOKATFIRMAET BAHUS AS

Tel: 38 02 11 11
www.advokat-bahus.no

Bilhallen

Kongsgård allé 64B
Postboks 1080
4687 Kristiansand S

ODDERNES MENIGHET

Jegersbergveien 6, 4630 Kristiansand

Gavekonto: 3000.07.70090

Sogneprest:

Jon Andreas Lauvland tlf 38 19 68 63
e-post: Jon.Andreas.Lauvland@kristiansand.kommune.no

Kapellanog diakon med primæransvar for Justvik:

Ivar Nicolaisen tlf 38 19 68 64
e-post: Ivar.Nicolaisen@kristiansand.kommune.no

Adm.leder:

Thor Erling Holte tlf 38 19 68 60
e-post: Thor.Erling.Holte@kristiansand.kommune.no

Kateket:

Håkon Kringlebotn tlf 38 19 68 62
e-post: Hakon.Kringlebotn@kristiansand.kommune.no

Trosopplærer:

Karen Margrete Kilane tlf 38 19 68 67
e-post: Karen.Kilane@kristiansand.kommune.no

Organist:

Ian Richards tlf 38 19 68 66
e-post: Ian.Richards@kristiansand.kommune.no

Kirketjener:

Harald D. Stølevik epost: Harald.D.Stolevik@kristiansand.kommune.no

Ungdomsarbeider: Lars Ivar Bratsberg tlf 979 82 844 e-post: Lars.Ivar.Bratsberg@kristiansand.kommune.no

Menighetsrådet:

Inger N. Holen, leder tlf 979 70 401
e-post: ing-n-ho@online.com

Menighetskontor:

Telefon: 38 19 68 69
Kontortid: Tirs. - Fre: kl. 10.00 - 14.00

Bestilling av dåp og vigsel i Oddernes og Justvik gjøres ved henvendelse til Kirkens Servicetorg, telefon 38 19 68 00

JUSTVIK KIRKE

Grostølveien 4E, 4634 Kristiansand
Telefon: 38 19 69 30

Klokker/kirketjener:

Janne Skovly Epost: Janne.Skovly@kristiansand.kommune.no

Menighetsprest:

Ivar Nicolaisen (38 19 69 34).
e-post: Ivar.Nicolaisen@kristiansand.kommune.no

Spesialprest:

Frode Fjeldbraaten (951 62 220)
e-post: Frode.Fjeldbraaten@kristiansand.kommune.no

Trosopplærer:

Kristina Roynås Grundtjern e-post: Kristina.Roynas.Grundtjern@kristiansand.kommune.no

Organist:

Linda Rekedal Våge Epost: Linda.R.Vaage@kristiansand.kommune.no

Ungdomsarbeider:

Morten Fossheim Epost: Morten.Fossheim@kristiansand.kommune.no

Line Hauge E-post:

line.hauge@kristiansand.kommune.no

Kirketjener:

Harald D. Stølevik epost: Harald.D.Stolevik@kristiansand.kommune.no

Oddernes menighets medieutvalg:

Jon Andreas Lauvland (ansv.red.),
Jo Vegard Aardal (redaktør), Karen M. Kilane,
Harald Eikeland, Cecilie Moe Krabbesund,
Hanne Guttormsen, Cheryl Macdonald og
David Anders Holme.

Grafisk formgivning: Jo Vegard Aardal

Trykk: Birkeland trykkeri

menighetsbladet

ODDERNES & JUSTVIK

www.oddernes.no

Gudstjenester i Oddernes kirke

7. juni, 2. søndag i treenighetstiden

Salme 67, 2-6

Kl 11.00: Friluftsgudstjeneste på Vest-Agder Museet s.m. Justvik og Lund. Handelsstandens Sangforening. Liv Turid Blesvik og Ivar Nicolaisen.

14. juni, 3. s. i treenighetstiden

Joh 1, 35-51

Kl 11.00 Dåp og nattverd. Jon Andreas Lauvland.

Kl 20.00 Thomasmesse. Nattverd.

21. juni, 4. s. i treenighetstiden

Matt 16, 24-27

Dåp. Liv Turid Blesvik.

28. juni, 5. s. i treenighetstiden

Matt 7, 21-29

Nattverd. Øyvind Aadland.

5. juli, Aposteldagen / 6. s. i treenighetstiden

Matt 16, 13-20

Dåp og nattverd. Jon Andreas Lauvland. Kirkekafe i prestegårdshagen.

12. juli, 7. s. i treenighetstiden

Luk 19, 1-10

Nattverd.

19. juli, 8. s. i treenighetstiden

Mark 12, 37b-44

Nattverd. Ivar Nicolaisen.

26. juli, 9. s. i treenighetstiden

Joh 8, 2-11

Dåp. Ivar Nicolaisen.

2. august, 10. s. i treenighetstiden

Matt 18, 21-35

Nattverd. Ivar Nicolaisen.

9. august, 11. s. i treenighetstiden

Mark 2, 23-28

Dåp. Frode Fjeldbraaten.

16. august, 12. s. i treenighetstiden

Luk 8, 1-3

Nattverd. Jon Andreas Lauvland.

23. august, 13. s. i treenighetstiden

Luk 12, 41-48

Dåp. Jon Andreas Lauvland.

30. august, 12. s. i treenighetstiden

Luk 17, 7-10

Kl 11.00 Konfirmantpresent. Dåp.

Kl 13.00 Konfirmantpresent. Dåp.

Håkon Kringlebotn og Jon A. Lauvland.

Gudstjenester i Justvik kirke

7. juni, 2. søndag i treenighetstiden

Salme 67, 2-6

Kl 11.00: Friluftsgudstjeneste på Vest-Agder Museet s.m. Oddernes og Lund. Handelsstandens Sangforening. Liv Turid Blesvik og Ivar Nicolaisen.

14. juni, 3. s. i treenighetstiden

Joh 1, 35-51

Kl 11.00 Nattverd. Åpent for dåp. Kristina R. Grundtjern og Frode Fjeldbraaten.

28. juni, 5. s. i treenighetstiden

Matt 7, 21-29

Kl 17.00: Nattverd. Åpent for dåp. Vikar.

9. august, 11. s. i treenighetstiden

Mark 2, 23-28

Kl 17.00 Nattverd. Åpent for dåp. Frode Fjeldbraaten.

23. august, 13. s. i treenighetstiden

Luk 12, 41-48

Kl 17.00 Nattverd. Åpent for dåp.

Faste aktiviteter i Oddernes:

Soul Children (fra 5. trinn) mandag kl 17.45-19.15 (ikke i skoleferier)

Minikoret (todelt - 3 - 8 år) tirsdag kl 17.30 (ikke i skoleferier)

Ungdomsgruppe fredag kl 20.00 på Gimletun

Søndagsskole søndag kl 11.00 (ikke i skoleferier)

Formiddagstreff 1. tor. i mnd kl 11.00 (for menighetens seniorer)

Voksengruppe 2. fred. i mnd. Kl 19.30

«Kvelds» siste tir. i mnd kl 20.00

Strikkekafe 2. ons. i mnd kl 19.30

Stille kveld i kirken 2. man. i mnd kl 19-21

Faste aktiviteter i Justvik:

Cellegrupper en tirsdag i mnd

Nabotreff siste onsdag i mnd kl 11-13.

Korjrus (fra 5 år) torsdag kl 17.30-18.30 (ikke skoleferier)

Kirkering 1 Annen hver torsdag 19.30-21.30

Sigarkameratene (for menn i alle aldre) en torsdag i mnd kl 20.00.

Rockegruppen Sir. GusGus: fredag kl. 14.30 (ikke skoleferier)

JUG - (fra 8. trinn) Justvik ungdomsgruppe: annen hver lørdag kl. 19.30-23.30 (ikke skoleferier)

Hva skjer på Ålefjær bedehus?

Kveldsmøter annen hver tirsdag kl 19.30.

Yngstesklubb (fra 1. trinn) fredag kl 17.30-18.30 (ikke skoleferier)

Juniorklubb (fra 5. trinn) fredag kl. 18.30-23.00 (ikke skoleferier)

Søndagsskole søndag kl. 11.00-12.00 (ikke skoleferier)

HUSGRUPPE?

Vi arbeider med å etablere nye grupper i menigheten.

Interessert?

Ta kontakt med kateket Håkon:
hakon.kringlebotn@kristiansand.kommune.no
Tlf. 900 76 228

Konfirmanter Justvik kirke 2015

Konfirmanter Oddernes kirke 2015

